

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 72. Hugo de S. Victore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. Tum S. Bernardus quæstionem per-
 A.C. 1140. tractat, an de uno monasterio ad aliud
 c. 16. transire liceat. Quod illis tantum per-
 missum esse dicit, qui in illo monasterio
 in quo sunt, substantiam Regulæ, in quam
 jurarunt, servare non valent. Id vero
 illis non concedit, qui in monasteriis, ubi
 viget Regula, degentes, sub majoris per-
 fectionis prætextu ad alia monasteria,
 verbi causa, a Cluniacensibus ad Cister-
 cienses commigrare vellent. Si qui au-
 tem scrupulis & inquietudine animi agi-
 tati monasterium reliquerunt, his nulla-
 tenus reditum suadet, ne scandali occa-
 siones denuo nascantur.

§. LXXII.

Hugo de S. Victore.

Opusc. 10. Sanctus Bernardus parvum quoque Tra-
 ctatum inscripsit Hugoni de S. Victo-
 re, Doctori celeberrimo, qui ipsum de
 singularibus opinionibus cujusdam viri,
 quem non nominabat, consuluerat. Pri-
 mo affirmabat Anonymus, statim nemi-
Joan. 3. 5. nem sine Baptismo potuisse salvari, ex
 illa die, qua Jesus Christus hujus Ablu-
 tionis necessitatem Nicodemo aperuisset.
 c. 1. Respondet S. Bernardus, nullatenus esse
 credibile, quod Deus omnes homines ad
 c. 2. rem præceptam voluerit obligare, illo
 momento, quo alicui in secreto fuisset
 communicata, sed solum ex illo tempo-
 re,

re, quo satis publice promulgata ad cu-
 juscunque notitiam deferri potuisset. (*) Sæcul. XII.
A. C. 1140.
 Secun-

(*) Nemo, quod sciam docet, Sacramentum
 Baptismi Novæ Legis, seu proprie Baptismum
 Christi, ante adventum Spiritus Sancti in Die
 Pentecostes fuisse præceptum. Sunt vero, qui
 cum Eminentissimo Cardinale Gotti in sua Theo-
 logia Scholestico Dogmarica affirmant, Sacramen-
 tum Baptismi non solum a Christo Domino fuisse
 institutum ante Passionem suam, sed etiam ab Apo-
 stolis fuisse administratum, his nixi rationibus.
 Joan. 3. v. 22. *Venit Jesus & Discipuli ejus in
 Terram Judæam & illic demorabatur cum eis
 & baptizabat.* Et Joan. 4. v. 2. *Quamquam
 Jesus non baptizaret, sed Discipuli ejus.* Atqui
 Baptismus, quo per Discipulos Christus baptiza-
 bat, erat Baptismus Christi non Joannis &c. Dein-
 de affertur Auctoritas S. Augustini id, saltem ut
 probabilius, sentientis.

Sed magis verum videtur, quod nullum Sa-
 cramentum Novæ Legis ante Passionem Christi,
 quin etiam ante Adventum Spiritus Sancti ab Apo-
 stolis administratum fuerit.

Primo quia Baptismi essentia, quæ consistit in
 forma: *Ego te baptizo in Nomine Patris &
 Filii & Spiritus Sancti*, a Christo Domino ante
 Passionem suam non fuit instituta, nec Apostolis
 tradita.

Secundo. Quia non videtur dicendum, quod
 Apostoli administraverint ullum Sacramentum
 Novæ Legis, antequam cessaverit Lex anti-
 qua.

Ad

- Sæcul. XII. Secundus error, in quo Anonymus verfabatur, hic erat; quod solum Martyrium
A.C. 1140. Baptismum supplere posset, cuius desiderium non sufficeret. Id refutans S. Bernardus Auctoritatem S. Ambrosii & S. Augustini adducit. Præterea contra eundem Anonymum affirmat, Patribus Veteris Testamenti non tam claram fuisse scientiam Incarnationis, ceterorumque Mysteriorum futurorum, ac nobis est præteritorum. Tandem contra eundem asserit, quædam peccata ignorantia dari.
- c. 3.
- c. 4.
- Hugo

Ad Auctoritatem S. Scripturæ respondendum videtur, quod Apostoli baptizaverint Baptismo Joannis, id est Pœnitentiæ; Nam quamvis iubente Christo baptizaverint, ideo tamen non liquet qualem Baptismum iusserit eos conferre. Non enim verosimile est Christum Dominum tantum suasisse Discipulis suis, ut Baptismum Novæ Legis conferrent; si autem præcepit, utique Baptismus fuisset de præcepto, non utique pro aliquibus sed pro omnibus.

Ex Auctoritate S. Augustini firmum argumentum erui non potest, cum in Epistola 165, ad Seleucianum dicat: *jam fuisse Baptizatos, sive Baptismo Joannis; sicut non nulli arbitrantur, sive quod magis credibile est, Baptismo Christi.* Ubi nihil absolute affirmat. Tum S. Augustino opponi potest testimonium Tertulliani, S. Chrysostomi & aliorum Patrum. Nec obstat, quod Apostoli fuerint ordinati Sacerdotes, & Eucharistia

Hugo de S. Victore, Ipræ in Flandria Sæcul. XII.
 natus, puerulus relicta patria Parisios ve- A.C. 1140.
 nit, ubi Congregationi Canonorum Re- Mabill. Ann.
 gularium S. Victoris adscriptus, ibidem p. 263.
 postea diu docuit, & tandem ad Prioris Di-
 gnitatem evectus est. Ceterum illa ætate
 Scientiæ Theologicæ laude Hugone Victo-
 rino nemo clarior habebatur, dictus a qui-
 busdam S. Augustini lingua, quod præ ce-
 teris hujus S. Patris Scriptis operam de-
 disse. Magnam librorum molem poste-
 ris

stia participes facti ante Passionem, quod fieri
 non potuisse dicitur, nisi prius baptizati fuissent
 Baptismo Christi. Nam etsi hoc ita sit, non ta-
 men Apostoli quemquam ante Adventum Spiritus
 Sancti ordinasse, vel Eucharistiam consecrasse,
 multo minus eam distribuisse leguntur, adeoque
 ullum Sacramentum fuisse administratum. Ordo
 autem recipiendi Spiritum Sanctum in exordiis
 Ecclesiæ non observabatur, quia ex S. Scriptura
 constat, quosdam Sacramento Confirmationis
 fuisse sanctificatos, priusquam Baptismum Chri-
 sti accepissent, tunc respondit Petrus: *Numquid*
aquam quis prohibere potest, ut non baptizentur
hi, qui Spiritum Sanctum acceperunt, sicut &
nos? Act. cap. 10. v. 47.

Auctor qui S. Stephanum contra S. Cypria-
 num defendit, dicit quidem, quod Apostoli ba-
 ptizati fuerint diu ante quam Spiritum Sanctum
 acceperint. Sed quod dicit nullo argumento
 probat. Fleur. Tom. II. Lib. VII. pag. 439.

Hist. Eccles. Tom. XVI. LII

Sæcul. XII. ris reliquit, in quibus præcipue Sacra Scri-
 A.C. 1140. ptura, partim in sensu Morali partim in
 sensu Allegorio explicatur. Scripsit quo-
 que complures Tractatus pios, & multos
 Sermones. Divisiones omnium Artium,
 addita Historia de earum origine, & Defi-
 nitionibus, sed tam succincte, ut exinde
 vix aliquid discere possimus. Præterea
 edidit Geographiam & Scrip̄toribus anti-
 quis expromptam, sed in ea quæ postero-
 ribus sæculis mutata fuere non memorat,
 quasivero tanto temporis spatio novæ di-
 visiones non successissent. Compendium
 etiam Historiæ Universalis, quam in
 Oriente usque ad Constantinum & Ire-
 nem, scilicet usque ad annum circiter
 octingentesimum deduxit; sed fontes,
 unde hæc acceperit, non indicat. Ex his
 duobus libris perspicimus, quantum illa
 ætate apud nos Historiæ studium languerit;
 quod multo magis clarum fit, ex
 Compendio Historiæ Naturalis, fabulis
 referto, & ad morum doctrinam ineptissi-
 me detorto.

Inter opera Hugonis Victorini maxi-
 mum est, ejus Tractatus de Sacramentis,
 in quo adnotat, adhucdum morem duras-
 se dandi Evcharistiam infantibus, cum ba-
 ptizarentur, scilicet sub specie vini, quod
 ipsis de intincto digito sorbendum præbe-
 batur. Addit, quosdam Presbyteros igno-
 rantes loco pretiosi Sanguinis vinum vul-
 gare

gare porrexisse parvulis, dicitque, prudentius eis nihil dari, si Sacer Sanguis sine periculo nec servari, nec infanti præberi possit. Hugo S. Victoris ex hac vita decessit, undecima Februarii, anno millesimo centesimo quadragesimo secundo, annos non plures quam quadraginta quatuor natus, postquam maximum pietatis affectum, præsertim cum Viaticum accepit, prodidisset.

Sæcul. XII.
A. C. 1140.

§. LXXIII.

S. Petrus Archiepiscopus Tarentasiensis.

Eodem anno millesimo centesimo quadragesimo secundo Petrus, clarissimum Ordinis Cisterciensis sidus, Archiepiscopus Tarentasiæ electus est. Is natus erat in Dicecesi Viennensi, anno millesimo centesimo secundo, ex parentibus mediocris fortunæ, quos non census pingues, sed eximia virtus commendabat; quippe postquam liberos suos educassent, præcipua cura fuit pauperes eleemosynis & peregrinos hospitio juvare; sicque privatim vitam eremiticam sub regimine Cartusensium atque Monachorum Bonævallis ducebant. Abbatia Bonævallis Ordinis Cisterciensis anno millesimo centesimo decimo octavo, Guidone Archiepiscopo Viennensi, postea Callisto II. Papa, Conditore nata est, cujus primus Abbas

V. c. 1. ap.
Boll. 8. Maji
to. 13. p. 324.